

اهالی توس در آستانه بازگشایی مدارس، دبستان صفاریان را مرمت می‌کنند

«مهر» متفاوت دانش‌آموزان کلاته برفی

اگر فرزند من در این مدرسه هم درس نمی‌خواند، باز هم هرکاری از دستم برمی‌آمد، انجام می‌دادم.

محمدی ادامه می‌دهد: مادر حدتوان خودمان پای کار آمده ایم ولی مدرسه هنوز هم کمبودهایی دارد که باید برطرف شود. نیره سبحانی که مادریکی از دانش‌آموزان مدرسه است، می‌گوید: شکر خدا کارها را اهالی محله پیش برده‌اند؛ مادر این محله مدارس زیادی نداریم و باید از همین چند مدرسه محافظت کنیم.

● امسال خبری از سرما نیست

بچه‌های کلاته برفی این روزها شاید خوشحال‌ترین آدم‌های این محله باشند. این دانش‌آموزان قرار است از اول مهرماه به مدرسه‌ای متفاوت بروند، دبستانی که حالا به همت خیران و اهالی محله تجهیز می‌شود.

کمال محبی که دانش‌آموز این مدرسه است، می‌گوید: دستشان درد نکند. ما این روزها از جلو مدرسه که رد می‌شویم، می‌بینیم که دارند زحمت می‌کنند. ان شاء... امسال در شرایط بهتری درس بخوانیم.

صدراویزی هم از دانش‌آموزان این مدرسه است. او خوب به خاطر دارد که سال‌های قبل و در سرما چگونه سیستم گرمایش مدرسه شهید شیرودی مشکل داشت. صدرا می‌گوید: سال قبل چند بار وسایل گرمایشی قطع شد؛ به ناچار دو لباس اضافه می‌پوشیدیم که سرما نخوریم. هم کلاسی‌هایم چند روز قبل در زمین بازی می‌گفتند امسال دیگر کلاس‌ها گرم است و از سرما خبری نیست؛ خیلی خوشحال شدم.

سیستم گرمایش و سرمایش و ظاهر بنای مدرسه صفاریان است که مشغول برطرف کردن آن هستیم. باروت کوب ضمن اشاره به ظرفیت فنی اهالی محله به همراهی و همکاری خیران در این ایام اشاره و ابراز امیدواری می‌کند با همدلی بیشتر خیران، مشکلات بزرگ‌تر مدرسه هم رفع شود.

● باید از مدرسه محافظت کنیم

تعدادی از اولیای دانش‌آموزان هم در این اقدام همراه شده‌اند تا در سال تحصیلی جدید، فرزندان‌شان در شرایط بهتری مشغول تحصیل شوند. سید حسین محمدی که فرزندش دانش‌آموز پایه سوم است، می‌گوید: این کارها وظیفه آموزش و پرورش است نه ما. ولی اهالی وقتی شرایط را این‌طور می‌بینند، احساس مسئولیت می‌کنند و دوست دارند برای فرزندان‌شان و رفاه‌شان کاری کنند. البته

بهشتی اگر واهی مشغول دیوارچینی هستند و در سوی دیگر برق کارسیم‌کشی می‌کند؛ جوشکار هم مشغول نصب نرده برای ایمن‌سازی پنجره‌هاست. خلاصه که همه اهالی کلاته برفی با هر تخصص و توانایی‌ای دست به دست هم داده‌اند تا دبستان محله را بازسازی کنند. این اقدام از سوی اعضای شورای اجتماعی محله، فعالان محلی و خیران صورت گرفته و شادی‌رابه دانش‌آموزان مدرسه صفاریان هدیه داده‌است. مهر امسال برای پیش از ۱۵ دانش‌آموز این مدرسه متفاوت آغاز می‌شود و بالاخره راهی مدرسه تازه تأسیس صفاریان می‌شوند.

● خیران و جهادگران پای جهاد علمی

اهالی محله کلاته برفی در این تابستان، مهر خود را برای بچه‌های محله‌شان جاری کرده‌اند. عباس باروت کوب که هماهنگی و امور این اقدام مردمی را به دست گرفته‌است، می‌گوید: مدرسه صفاریان چند سال قبل در مجاورت مدرسه شهید شیرودی تأسیس شد اما هیچ وقت به بهره‌برداری نرسید. متأسفانه در این مدت بسیاری از تجهیزات و وسایل این مدرسه به سرقت رفته‌است و حالا ما پای کار هستیم تا مدرسه کامل شود و تعدادی از دانش‌آموزان مدرسه شهید شیرودی به این دبستان منتقل شوند. او ادامه می‌دهد: ما این کار را با همدلی خودمان شروع کردیم. گروه جهادی شهید سلیمانی، شورای اجتماعی محله، برادران اهل تسنن و فعالان محلی، داوطلبانه کارهای عمرانی و فنی مدرسه را آغاز کردند. باروت کوب ادامه می‌دهد: بیشتر مشکلات حول مسائل عمرانی، برق‌کشی ساختمان،

نوجوان کاراته‌کار محله سیدرضی برای مدال‌های بیشتر تلاش می‌کند

«آقای قهرمان» خانواده رجبی

شده بودند مربی ام و باتشویق و راهنمایی به من انگیزه می‌دادند. در آن دوره هر پانزده شرکت‌کننده تیم ما دست پر برگشتند.

● شده حین تمرین یا بازی، آسیب جدی

بینی؟

بله، سال گذشته در چهارمین حضور در مسابقات بین‌المللی، زانوئ پای راستم به شدت آسیب دید و نتوانستم بازی را ادامه دهم و از دور رقابت‌ها حذف شدم.

● رمز موفقیت در میادین ورزشی را چه می‌دانی؟

تشویق و حمایت خانواده و فامیل خیلی مهم است. اعضای نزدیک خانواده، من را «آقای قهرمان»، صدا می‌کنند. این موضوع برای من خیلی انگیزه‌بخش است. اما مهم‌ترین عامل، برخورد صمیمانه و دلسوزانه و البته آموزش‌های خوب استاد عزیزان است.

● برای آینده ورزشی و شغلی چه برنامه‌ای داری؟

الان هر روز صبح برای تمرین ورزش‌های هوازی به پارک ملت می‌روم و تا شب ساعت هاتمرین می‌کنم. به امید اینکه در رقابت‌های جهانی حضور پیدا کنم. در مدرسه هم رشته کامپیوتر می‌خوانم و مهندسی آی تی و هوش مصنوعی، یکی از اهدافم برای آینده شغلی است.

● محله زندگی چقدر در موفقیت‌هایت نقش داشت؟

ما قبل از آمدن به محله سیدرضی در یکی از محلات منطقه ۱۰ سکونت داشتیم. باشگاه‌های ورزشی بسیاری در محل زندگی فعلی مان است، از جمله امید و زندگی، کاظمیان. دسترسی به باشگاه‌های خوب در موفقیت هر ورزشکاری بسیار مؤثر است.

● خاطره‌ای از آن مسابقه داری؟

من کمر بند سبز داشتم و حریفم کمر بند سیاه؛ دلیل آن هم بالاتر بودن سطح بچه‌های باشگاه ما بود و نتوانستم حریفم را شکست دهم. اما در بازی بعد، مسابقه‌ام با هم باشگاهی خود بود و ضعف‌های من را می‌دانست و بازی را واگذار کردم.

● شیرین‌ترین خاطره سال‌ها کاراته‌کار کردن برای تو چه بوده است؟

در یک مسابقه کشوری، مربی اصلی ام نتوانست تیم را همراهی کند و آن بازی، اولین حضور کشوری من بود. در آن رقابت‌ها که در دره نونهالان، نوجوانان و بزرگ سالان برگزار می‌شد، حدود پانزده نفری حضور داشتیم. نوبت به من که رسید، همه دوستان و هم باشگاهی‌ها

سیرجانی حضور در هفت رقابت استانی و کسب هفت مدال از این مسابقات، چهار مدال کشوری و سه مدال بین‌المللی، افتخارات نوجوان ورزشکار محله سیدرضی است. آرتین رجبی، دانش‌آموز سال یازدهم، قهرمان کاراته استان خراسان رضوی است و با آنکه هفده سال بیشتر ندارد، نیمی از این هفده سال را روی تشک کاراته و به تمرین این ورزش گذرانده و در این بازه به صورت میانگین هر سال یکی دو تا مدال کسب کرده‌است.

● علاقه‌مندی‌ات به

ورزش رزمی از کجا شروع شد؟

شش ساله که بودم مدتی به باشگاه فوتسال رفتم اما به آن علاقه نداشتم. بعد از چند ماه پدرم در باشگاه شهید کاظمیان محله دانشجویی برای رشته کاراته ثبت نام کرد. مربی خوبی داشتم و علاقه‌ام به این رشته از همان جاشکل گرفت.

● در اولین رقابت چه مقامی کسب کردی؟

نخستین رقابتی که در آن حاضر شدم، مسابقات شهرستان مشهد در سالن تختی بود و دوم شدم.